

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1081/2025
07.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку ЗК. бр. 260/19 од 02.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 72/25 од 18.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку ЗК. бр. 260/19 од 02.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 72/25 од 18.03.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку ЗК. бр. 260/19 од 02.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и изречена му је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинско правном захтеву, на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 72/25 од 18.03.2025. године, одбијене су као неоснване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Чачку К 260/19 од 02.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 3. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине или исте преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац у захтеву означава видео запис саобраћајне незгоде од 04.12.2018. године који је прибављен супротно одредби члана 152. став 2. ЗКП односно прибављен је без наредбе суда и од лица која нису стручна за изузимање такве врсте доказа.

Указујући на учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у поднетом захтеву бранилац наводи и да су правноснажне пресуде засноване на налазу и мишљењу Факултета техниких наука у Новом Саду департмана за саобраћај, као и на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке Драгојла Пртењака, при чему се незаконитост ових доказа, по наводима браниоца, огледа у чињеници да вештаци нису обавестили стручног саветника одбране о дану, часу и месту вештачења, којим наводима суштински указује на учињену повреду закона из члана 126. ЗКП.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани, а како су исти већ били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 3. пасус 3. и 6. и страни 4 пасус 1 образложења пресуде, то дате разлоге овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује на учињене повреде закона из члана 392., 397. и 398. ЗКП у вези члана 68. ЗКП са образложењем да је након измене оптужног акта суд пропустио да окривљеном омогући да се изјасни на наводе измењеног оптужног предлога, посебно што је измењеним оптужним актом додат нови бланкет члана 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и прецизирано је место саобраћајне незгоде. Поред тога, по налажењу браниоца, побијаном другостепеном пресудом учињена је повреда закона из члана 395. ЗКП с обзиром да у наведеној пресуди не постоје разлози за одбијање доказног предлог да се од болнице у Чачку прибави извештај да ли је оштећени у тој установи имао здравствени картон.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости правноснажне пресуде побија и због повреде закона из члана 439. ЗКП, без навођења тачке у оквиру наведеног члана, а коју повреду образлаже наводима да је окривљеном изреком пресуде стављено на терет да је повредио обе бланкетне норме материјалног права и на тај начин извршио кривично дело за које је оглашен кривим, иако се ове две бланкетне норме међусобно искључују и не може бити оглашен кривим за кршење обе, при чему није образложено на који начин је повредио наведене бланкетне норме. Поред тога бранилац наводи да иако је у изреци пресуде наведено да је оштећени прво исказао намеру, а затим започео радњу преласка преко обележеног пешачког прелаза, у образложењу нису дати разлози за ове наводе, а такође су нејасни разлози суда у погледу чињенице да окривљени брзину возила није прилагодио конкретним саобраћајним условима. Истом пресудом, по наводима браниоца, није утврђена узрочно последична веза између повреде бланкетне норме и наступеле последице и нису дати разлози за примену одредбе члана 23. и 99. ЗОБС, а којим наводима се суштински указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама неправилно одлучено о кривичној санкцији, те је суд погрешно одмерио кривичну санкцију пропуштајући да цени све олакшавајуће околности те тако занемарио чињеницу да се окривљени коректно држао после извршеног кривичног дела, да је изјавио саучешће породици оштећеног, да је реч о породичном човеку, да нису узете у обзир године живота окривљеног и његово здравствено стање, као и чињеница да је кривично дело које му је стављено на терет нехатно кривично дело, а са друге стране је неправилно као отежавајућа околност цењена осуђиваност окривљеног за кривично дело из члана 138. КЗ за које је наступила законска рехабилитација, а који свим наводима бранилац суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 68, 392, 395, 397, 398, 440. и члана 441. став 1. ЗКП, то је у овим деловима захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбачен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић